

Duhovna misel - 06. jan. 2019

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Gospodovo razglasenje. Modri so bili ugledni možje, iz oddaljenih krajev in različnih kultur, in so se napotili v Izraelsko deželo, da bi videli kralja, ki se je rodil. Cerkev je v njih vedno videla podobo celega človeštva in z današnjim praznikom Razglasenja hoče nekako spoštljivo pokloniti vsakemu možu in vsaki ženski tega sveta Dete, ki je rojeno za vseh vseh.

V božični noči se je Jezus razodel pastirjem, preprostim in preziranim ljudem – nekateri jih imajo za razbojnike -; oni so bili prvi, ki so prinesli nekaj toplote v tisto mrzlo betlehemsko votlino. Sedaj prispejo Modri iz oddaljenih krajev, tudi njih je skrivnostno privleklo tisto Dete. Pastirji in Modri se med seboj zelo razlikujejo; nekaj pa jih le združuje: nebo. Betlehemske pastirje so takoj tekli, da bi videli Jezusa, ne zato, ker so bili zelo dobri, marveč zato, ker so bdeli ponoči, in ko so povzdignili glave, so ugledali znamenje, slišali njegovo sporočilo in mu sledili. Tako tudi Modri: raziskovali so nebo, ugledali zvezdo, razložili znamenje in jo sledili daleč podaljšano na pot. Pastirji in Modri nas učijo, če hočemo srečati Jezusa, moramo znati dvigniti pogled v nebo, ne ostati zazrti vase, na lastno slabo, ampak imeti srce in um odprta za Božje obzorje, ki nas vedno preseneca. Moramo znati sprejeti njegova sporočila, ter pripravljeno in velikodušno odzvoniti.

Evangelij poroča, da so se modri, »ko so zagledali zvezdo silno razsvetlelo«. Tudi nam prinaša veliko tolažbo, ko ugledamo zvezdo, kar pomeni, da smo čutimo vodeni in ne prepuščeni lastni usodi. In ta zvezda je evangelij. Gospodova Beseda, kot pravi psalm: »Tvoja beseda je svetilka moja, in ne nogam« (119,105). Ta luč nas vodi h Kristusu. Brez poslušanja evangelija ga ne moremo srečati! Ko so namreč Modri sledili zvezdi, so prispeli v Betleem, kraja, kjer se je nahajal Jezus. In tu »so zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili (Mt 2,11). Izkušnja Modri nas spodbuja, naj se ne zadovoljimo s povprečnostjo, naj ne ^{2/3} »životarijo«, ampak naj iščemo smisel stvari, naj strastno raziskujemo veliko skrinjo življenja. Iščimo, kaj pomeni svetilka, ki nas vodi h Kristusu.

